

Pasi Hujasen lähettikirje 9/2019, 16.11.2019

## Elämässä ei ole muuta varmaa kuin kuolema

sanoi eräs keskikoulun opettajamme usein. Ja tottahan se on. Vain Eenok ja Elia ovat lähteneet tästä ajasta näkemättä kuolemaa.

Kirkkovuoden lopussa on kolmekin pyhää, joissa kuolema on esillä.

Pyhäinpäivänä muistellemme edellisen vuoden aikana kuolleita. Puškinissa kuolleita oli vain kaksi – toista en tuntenut, toisen hautajaisissa olin. Molemmat kuolivat viime vuoden huhtikuussa.

Tuutarissa ei ollut yhtään kuollutta.

Pienet määrät johtuvat ikävä kyllä lähinnä seurakuntien pienistä jäsenmääristä.

Hatsinassa oli vajaa kaksikymmentä, monet heistä tunsin ja olin käynyt heitä katsomassa kotikäynneillä.

Seuraava kuolemaan liittyvät pyhä on ”Valvomisen sunnuntai” – vanhalta nimeltään ”Kirkkovuoden lähinnä viimeinen sunnuntai”. Ja sitä seuraa ”Tuomiosunnuntai”.



Minua on puhutellut Virossa, Vaivaran hautausmaalla oleva hautakivi, johon on kaiverrettu jo valmiiksi puolison nimi ja syntymäaika, puuttuu enää kuolinpäivä.

Suomessa kuolema on eristetty sairaaloihin. Harva suomalainen on nähnyt kuollutta – arkkuhan on kiinni hautajaisissa. Inkerissä hautaus lähes aina aloitetaan avoimen arkun äärellä.

Eräs Hatsinan seurakuntalainen kertoi minulle, kuinka hänen miehensä kuoli kirjaimellisesti hänen syliinsä. Illalla hän oli saanut sairaskohtauksen ja yöllä oli tullut toinen kohtaus, joka oli johtanut kuolemaan. Ajattelin, että tilanne oli hyvin raskas seurakuntalaiselle. Onneksi hänellä on ystävä, joka aamulla hoiti kaiken byrokratian – jos joku kuolee kotona, paikalle tulee poliisi jne.

---

## Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

### 1. Uusi piispa

Lokakuussa Inkerin kirkkoon valittiin uusi piispa. Valituksi tuli 40-vuotias Ivan Laptev, jolla on jotain inkeriläisjuuria. Nyt hän on Kelton teologisen instituutin rehtori, kirkon lähetysjohtaja ja Kupanitsan kirkkoherra.

Hänet asetetaan virkaan 9.2.2020. Edellisenä päivänä on piispa Aarre Kuukaupin eläkkeellejäämisjuhla.

En juurikaan tunne Ivan Laptevia. Olen vain muutaman kerran kuullut häntä jossain seminaarissa.

### 2. Elektroninen viisumi toimii

Lokakuun aikana Pietarin seudulla kävi yli 30000 turistia elektronisella viisumilla.

Ikävä kyllä huomasin, että – ainakin aluksi – elektroninen viisumi aiheuttaa odottelua rajalla: kun tulin Narvasta Ivangorodiin, edelläni oli aviopari, jolla oli elektroninen viisumi: passintarkastuksessa aikaa meni monta kertaa enemmän kuin tavallisen viisumin kanssa. Toivottavasti ajan kanssa toiminta nopeutuu.

### 3. Uusia ”makaavia poliiseja”

Venäjällä tiehen tehtyjä hidastusraitoja kutsutaan makaaviksi poliiseiksi. Aiemmin ne olivat matalia – toki joskus on korkeitakin, noin viisisenttisiä – ehkä noin yhden senttimetrin korkuisia. Nyt niihin on lisätty paksumpi raita. Seuraus on ollut liikenneturvallisuuden kannalta kyseenalainen. Melkein ajoin edelläajavan auton perään, kun kuljettaja jarrutti 90 km/h-rajoitusalueella noin 35 km/h-nopeuteen. Osa autoilijoista väistää uusia raitoja vastaantulijoiden kaistalle, osa pientareelle. Minä en hidasta raitojen kohdalla – ne ovat yleensä suojateiden kohdalla ja jos jalankulkijoita ei ole, en näe syytä hidastaa.

Vaikuttaa siltä, että venäläisissä autoissa jousitukset ovat huonoja – erityisesti isot katumaasturit väistelevät noita hidastus/tärinäraitoja.

### 4. Mielenosoitukset tulevat kalliiksi

Venäjän vaalit ovat tunnetusti vähemmän demokraattisia. Ehdokasasettelulla pidetään huolta, että oppositio ei saa ehdokkaitaan listalle.

Tämä aiheutti Moskovassa suuria mielenosoituksia.

Viranomaiset keksivät uuden keinon estää mielenosoituksia: erilaiset kahvilat ja myymälät alkoivat nostaa vahingonkorvaussyytteitä mielenosoitusten järjestäjiä vastaan: mielenosoitus vaikeuttaa liiketoimintaa ja aiheuttaa tappioita. Laskut olivat miljoonia ruplia.

Idea oli saada järjestäjät konkurssiin ja siten estää uudet mielenosoitukset. Oikeutta ei vielä ole käyty loppuun, saa nähdä, mikä on laskun loppusumma.

Mutta kyllä vallassapysyminenkin tulee kalliiksi: Moskovan pormestari lupasi kaikille eläkeläisille 2000 ruplaa (noin 30 euroa) lisää eläkettä. Eräs eläkeläinen kirjoittikin internetissä: ”Miksi meillä ei ole vaaleja kaksi kertaa vuodessa?”

### 5. Halpaa palvelua

Olen aiempina vuosina vaihtanut kesä- ja talvirenkaat itse. Mutta autossani on kesärenkaiden vanne 21-tuumainen eli rengas on kallis ja lisäksi kuluu nopeasti – käytännössä yhdessä kesässä loppuun. Niinpä ostin keväällä eteen kesärenkaat talvirenkaiden 17-tuumaisille vanteille – rengas maksoi alle puolet 19-tuumaisen hinnasta. Taakse laitoin kesävararenkaan ja yhden uuden kesärenkaan. Kesän jälkeen eturenkaissa oli pintaa jäljellä noin 4 mm, sen sijaan takarenkaat olivat loppuun kuluneet.

Niinpä jouduin asentamaan kaksi talvirengasta vanteille.

Tuutarin kirkon lähelle tuli uusi rengasliike. Sain ajan renkaiden vaihtoon jo seuraavaksi päiväksi. Hinta oli vain 1400 ruplaa (noin 20 euroa). Suomessa aikanaan yhden renkaan vaihtotyö maksoi 45 euroa. Kaikki renkaat tasapainotettiin ja kesärenkaat vaihdettiin talvirenkaisiin.

Pari seurakuntalaista sanoi, että yleensä tuollainen työ maksaa kaksi kertaa enemmän.

#### 6. Berliinin muurin avautumisesta 30 vuotta

9.11. tuli 30 vuotta Itä-Saksan (DDR) hallituksen luvasta mennä Itä-Berliinistä Länsi-Berliiniin. Hallituksen tiedotustilaisuudessa kysyttiin, koska tämä toteutuu ja vastaus oli: ”Muuri on auki!”

Se merkitsi pian muurin sortumista ja koko itäisen Euroopan kommunismin kukistumista.

Professori Jouko Martikainen sanoi muutamia vuosia aikaisemmin, että kristittyjen ei pidä olla huolissaan kommunismista vaan todellinen uhka on islam. Harva uskoi, että mahtava kommunismi kukistuisi niin nopeasti ja lopulta aika verettömästi.

Tutkimuksen mukaan 28 % 18-24-vuotiaista venäläisistä ei ole kuullut Berliinin muurin sortumisesta.

Ikävä kyllä historian opetus Venäjällä ”unohtaa” helposti tietyt asiat, kuten talvisodan.

#### 7. Tunnin aikaero

Lokakuun lopulla siirryttiin Suomessa talviaikaan – eli ”normaaliaikaan”, joka vastaa suunnilleen auringon kulkua taivaalla.

Se merkitsi sitä, että nyt Venäjän kellot ovat tunnin edellä Suomen kelloja.

Minä pidän keittiön mikroaaltouunissa aina talviaikaa, ettei tarvitse miettiä, mihin päin kellon viisareita syksyllä pitääkään kääntää. Ohje on: ”Viisareita käännetään aina kesään päin”.

Ehkä EU saa muutaman vuoden päästä aikaan päätöksen kesäajasta luopumisesta...

#### 8. Freud oli väärässä

Sigmund Freud väitti, että ihminen käsittelee unissaan elämänsä tärkeitä asioita.

En nähnyt yhtään unta viisumista – sen sijaan muut kummalliset unet jatkuivat.

Joko viisumi ei ole minulle tärkeä tai Freud erehtyi.

---

## Viisumia uusimassa, osa 2

Kuten viime kirjeessä kerroin, kirkon kutsulla viisumin saaminen on tullut hankalaksi.

Kun lokakuussa olin lähdössä Venäjälle, pyysin Arvo Survoa soittamaan Venäjän Helsingin konsulaattiin ja kysymään, saanko viisumin kirkon kutsulla. Sanoin, että jos asiaa kysyy puhtaalla venäjällä, vastaus voi olla ”Da” (kyllä), mutta jos puhutaan oikein hoonoa vennäätä, vastaus helposti on ”Njet” (ei). Varmaan konsulaatin virkailijat osaavat suomeakin, mutta paras vaihtoehto on venäjä.

Seuraavan viikon keskiviikkona konsulaatista soitettiin Inkerin kirkon keskuskansliaan Pietariin ja ilmoitettiin, että enää kirkon kutsulla ei saa viisumia.

Arvo soitti seuraavana päivänä – tietämättä edellisen päivän soitosta. Hän puhui kauniisti, kuinka pastori Hujanen on palvellut jo 20 vuotta Inkerin vanhuksia. Konsulaatin virkailija sanoi, että ikävä kyllä viisumia ei voida tehdä, mutta hän vielä soittaa seuraavana päivänä ja laittaa minun kutsuni Pietariin maahanmuuttovirastoon, että siellä tehtäisiin uusi, oikeanlainen kutsu.

Kun tulin Venäjältä Suomeen maanantai-iltana, soitin Arvolle, joka kertoi ikävät uutiset. Sanoin, että menen joka tapauksena tiistaiaamuna konsulaattiin, kun minulla on sinne aika varattuna.

Niinpä menin sovittuna aikana konsulaattiin. Virkailija heti arvasi, kuka olen – papinpaita auttoi asiassa.

Hän sanoi, että ikävä kyllä kirkon kutsulla ei voida tehdä viisumia.

Käytiin seuraava keskustelu (virkailijan osuus kursivoituna):

Tämä kutsu on siis tyhjä paperi.

*Keväällä laki muuttui ja siksi kutsu ei kelpaa.*

Minun on siis haettava Venäjän sisäministeriön kutsu?

*Niin.*

Mutta siihen menee ainakin kuukausi. Voisitteko jatkaa minun vanhaa viisumiani kuukaudella tai kahdella?

*Se ei ole mahdollista.*

Pitääkö minun mennä matkatoimistoon ja hakea kulttuuriviisumi?

*Se on oikein hyvä malli. Uskonto on kulttuuria.*

Mutta eikö minulle tule ongelmia, jos minulla on 20 vuotta ollut uskonnollinen viisumi ja nyt tulee kulttuuriviisumi? Jos minä saarnaan, eikö tule ongelmia?

*Ei, saarnaaminen on kulttuuria! Antakaa kutsu!*

Annoin kutsun ja hän luki sieltä jotain. Sanoin:

Kuulkaa, minä en ymmärrä tätä asiaa. Voitaisiinko tehdä niin, että soitetaan Pietariin kirkon sihteerille ja selitätte hänelle asian.

*Hyvä on.*

Virkailija puhui sihteerimme kanssa muutaman minuutin. Sitten hän antoi puhelimeni takaisin ja sanoi:

*Voitteko odottaa vai tuletteko huomenna uudelleen.*

Näytin hänelle mukaani ottamaani "Ortodoksista katekismusta" ja sanoin, että voin odottaa ja lukea.

Puolen tunnin kuluttua hän kutsui minut luukulle ja pyysi dokumenttejani. Kun aion antaa valokuvan, hän sanoi, että sitä ei tarvita. Ihmettelin, miksi. Hän poistui – varmaan konsulin luokse – ja palasi parin minuutin kuluttua ja pyysi valokuvan. Ja liimasi sen viisumianomukseen.

Hän antoi minulle paperin, jossa luki, että viisumi on valmis 10.11., mutta hän veti sen yli ja kirjoitti, että viisumi on valmis 25.10. – viisumin alkupäivä on 28.10.

Ja kuten aikanaan television kauppakanavilla huudettiin: "Eikä tässä vielä kaikki!" – kun aion maksaa viisumin, huomasin, että paperissa oli hintana "1 x 0 euroa" eli viisumi oli ilmainen.

Nyt minulla on kahden vuoden kulttuuriviisumi, jossa on merkintä 007, joka ei tarkoita James Bondia, vaan uskonnollisia asioita. Kutsujaksi on merkitty Inkerin evankelis-luterilainen kirkko Venäjällä.

Mitä opimme?

1

Jos Arvo ei olisi soittanut ja valmistellut asiaa, en usko, että viisumia olisi tullut. On osattava hoitaa asioita "maan tavalla".

2.

Venäjällä ei pidä yhdestä tai kahdesta "eistä" antaa periksi. Kuten kuuluisa poliitikko Viktor Tshernomyrdin sanoi: "Halusimme sillan, saimme tunnelin!" Aina asiat eivät mene suunnitellusti, mutta oleellista on lopputulos.

Tietysti asiassa oli myös Jumalalla näppinsä pelissä.

## Jumalan aikataulut

Hatsinan seurakunnan vanhin jäsen – 96 vuotta – kaatui ja rikkoi lonkkansa. Hän oli reilun viikon sairaalassa, mutta lääkäri sanoi, että mitään leikkausta ei kannata tehdä, koska luut ovat jo niin heikkoja.

Niinpä hänestä tuli vuodepotilas. Eräs ystävä on auttanut häntä jo parikymmentä vuotta ja pian saapui myös siskonpoika Karjalasta.

Sanoin Hatsinan diakoniatyöntekijä Miralle, että pitää löytää hänelle paikka vanhainkodista. Hän ei tule yksin toimeen ja sukulainen palaa aikanaan Karjalaan eikä ystäväkään voi olla hänen luonaan yöltä päivää.

Soitin Skuoritsan seurakunnan vanhainkodin johtaja Lilja Stepanovalle. Hän sanoi, että ei ole yhtään vapaata paikkaa ensimmäisessä kerroksessa ja vuodepotilaita ei saa sijoittaa toiseen kerrokseen. Sanoin Liljalle, että kysyn kirkon muista vanhainkodeista.

Tunnin kuluttua, kun olin tapaamassa erästä seurakuntalaista, Lilja soitti: ”Yksi mummo lähti tänään kotiinsa, nyt on paikka.” Sanoin Liljalle, että edessä on vielä vaikea osa: pitää saada mummo lähtemään vanhainkotiin. Moni vanhus sanoo: ”Minä tahdon kuolla kotona!”

Seuraavana päivänä menimme Miran kanssa katsomaan vanhusta. Myös sukulaispoika ja ystävä olivat paikalla. Aluksi he suhtautuivat vanhainkotiin lähtöön penseästi, mutta lopulta ymmärsivät, että muuta mahdollisuutta ei ole.

Soitimme Liljalle ja tuli esiin uusi ongelma: vanhuksen eläke on 18000 ruplaa (noin 250 euroa), mutta vanhainkodissa kuukausi maksaa 32000 euroa (noin 450 euroa). Lupasin Liljalle, että etsin puuttuvan rahan ja sanoin, että tuskinpa vanhus kovin pitkään enää elää.

Illalla sain ”sponsorin” vanhukselle ja sanoin seuraavana päivänä Liljalle, että tekee laskun, paljonko pitää maksaa.

Pietarin alueen keskieläke on noin 16000 ruplaa (noin 225 euroa). Aikaisemmin vanhainkodissa on ollut Suomesta saatuja ”rahastoja”, mutta nyt ne alkavat olla loppu eli asukkaiden pitäisi itse maksaa kulunsa. Monelle se on käytännössä mahdotonta.

Kuulin vähän myöhemmin, että Kikkerin vanhainkotiin ei enää voida ottaa vuodepotilaita, kun viranomaiset vaativat, että silloin pitää olla lääkäri. Vanhainkodin johtaja sanoi: ”Mihin me heidät laitamme?” Vastaus oli: nämä voivat olla, mutta uusia ei saa ottaa.

Ikävä kyllä Suomessa tilanne on myös ongelmallinen. Viime aikoina on ollut paljon puhetta yksityisten vanhainkotien ongelmista – pahimmillaan siivoojat ovat jakaneet lääkkeitä jne. Helsingissä on käytännössä mahdoton päästä kunnalliseen vanhainkotiin. Yksityiset maksavat aivan liikaa, noin 100 euroa päivässä. Eräs ystäväni kertoi, että hänen isänsä professorin eläke ei riittänyt maksuihin.

Helsingissä vanhus joutuvat turvautumaan kotihoitajiin – joista suuri osa on maahanmuuttajia – raskas ja huonosti palkattu työ ei kiinnosta ”kantasuomalaisia”.

Kukahen meidät hoitaa hautaan?

## Miten pelastutaan?

Kuten jo mainitsin, luin I.A.Gluhovin ”Ortodoksisen katekismuksen”. En tiedä, kuinka virallinen se on, mutta varsin arvovaltaiselta se tuntuu.

Kirja on ollut minulla monta vuotta, mutta kun luin ”Venäläinen perinnekulttuuri” –kirjasta, että ortodoksisessa kirkossa ei ole perisyntiä, ajattelin, että pitää lukea katekismus.

Katekismuksessa on paljon hyvää. Kaikki perustellaan raamatunlainauksilla, niitä on kirjassa loppuun koottuna yli sata sivua.

Perisyynnistä ei oikeastaan puhuta. Puhutaan ihmisen syntisyydestä, mutta silti koko ajan on ajatus, että ihminen voi voittaa synnin. Pari lainausta:

”Koko elämän on suuntauduttava synnin pois juurimiseen. Jotta ihminen voisi puhdistaa itsensä synnistä, hänen on muistettava pelastus, joka ei toteudu ilman ihmisen omaa uutteraa osallistumista.” (sivu 100)

Kun puhumme rukouksissamme Jumalan valtakunnasta, pyyntömme koskevat armon valtakuntaa. Ihminen pääsee armon valtakuntaan sen perusteella, miten hyvin hän on puhdistautunut synnistä.” (sivu 304)

Kun tulin kerran Narvasta Ivangorodiin, kuuntelin virolaista kristillistä venäjänkielistä radiota (Perheradio). Siellä kerrottiin tutkimuksesta, joka oli tehty vuonna 2017 Yhdysvalloissa. Protestanteista 46 % sanoi, että ihminen pelastuu yksin uskosta ja 52 %, että ihminen pelastuu uskon ja tekojen avulla.

Onneksi ortodokseissa on paljon niitä, jotka eivät usko – eivätkä usein edes tiedä – kirkon opinkappaleiden mukaan. Ja saamme rukoilla, että protestantitkin uskon kautta pääsisivät taivaaseen.

## Kilpailukykytutkimus

Tutkimuksessa oli mukana 141 maata ja useita kriteerejä, joilla kilpailukykyä mitattiin.

Voittaja oli Singapore, joka ohitti edellisen vuoden voittajan eli Yhdysvallat, joka oli nyt toinen.

Kolmas oli Hongkong, sitten tulivat Hollanti, Sveitsi, Japani, Saksa, Ruotsi, Yhdistyneet kuningaskunnat (Britannia), Tanska.

Tällä kertaa Suomi jäi kärkekymmenikön ulkopuolelle ja oli 11.

Venäjä oli 44. eli samalla sijalla kuin edellisenäkin vuonna.

Sleyn muut lähetyskentät menestyivät vaihtelevasi:

Etelä-Korea	13
Israel	20
Viro	31
Kenia	95
Uganda	116
Sambia	119

En kylläkään luota täysin näihin tutkimuksiin.

Vielä vähemmän luotan mielipidemittauksiin. Kymmenkunta vuotta sitten moni venäläinen nuori mies oli valmis hankkimaan ”hullun paperit”, ettei joutuisi armeijaan. Nyt – Krimin valtauksen jälkeen – armeija on Venäjän luotetuin instituutio. Muutos on liian suuri perustuakseen tosiasioihin.

## Saatanallinen ase

Venäjä on tehnyt ensimmäisiä kokeita uudella mannertenvälisellä ydinohjuksella. Sillä on kaksi nimeä ”Sarmat” ja ”Satan-2”. Sen kantomatka on 10000 kilometriä ja se on suurin Venäjän tekemä ohjus.

Ohjuksen pitäisi tulla palveluskäyttöön vuonna 2021. Siinä on 15 taistelukärkeä ja Venäjän armeijan mukaan yksi ohjus voi tuhota Teksasin osavaltion (696241 neliökilometriä, siis reilut kaksi kertaa Suomen pinta-ala) kokoisen alueen. Väestöä Teksasissa on noin 27 miljoonaa eli noin viisi kertaa Suomen väkiluku.

Aikanaan eräs ydinvoiman asiantuntija ihmetteli sitä, miksi ydinvoimasta ollaan niin huolissaan, kun samaan aikaan ydinaseet eivät huolestuta, vaikka sekä Venäjällä että Yhdysvalloilla on ydinaseita moninkertaisesti koko maapallon tuhoamiseen.

---

## Tarkennus eläkkeisiin

Tokihan Venäjälläkin suurin osa eläkeläisistä saa eläkkeen pankkitilille. Mutta valtakirjaa tarvitaan, jos – ja kun – lähellä ei ole pankkia tai pankkiautomaattia, josta rahat voisi nostaa.

---

## Posti kulkee – tai sitten ei

Tätä kirjoitettaessa ei ole selvää, loppuuko Suomen postilakko maanantaina vai ei.

Eli paperikirje voi tulla huomattavastikin myöhässä. Sähköposteja postilakko ei koske.

Kun lokakuun lopulla lähdin Venäjälle, unohdin ottaa Sanansaattaja-lehtiä mukaan. Laitoin Sleyh toimistolle viestin, että niitä voisi laittaa paketissa Narvaan, Vladimir Batuhtinille, koska kävisin siellä pitämässä suomenkielisen jumalanpalveluksen ja voisin ottaa lehdet mukaani, kun palaan Venäjälle.

Internetissä paketin kulkua voi seurata. Se jäi yli viikoksi jumiin Tallinnaan – olin tehnyt osoitteessa pienen virheen.

Lopulta minulle soitettiin Viron postista – yhden sekunnin puhelu. Sen jälkeen minulle tuli tekstiviesti, että minun pitäisi soittaa Viron postiin. Lisäksi Vladimir Batuhtin kertoi, että pakettia ei Virossa anneta kenellekään muulle kuin sille, jonka puhelimeen on mennyt viesti.

Asian tekee oudoksi se, että paketissa ei ollut minun nimeäni tai puhelinnumeroani. Oli Vladimirin sähköposti. Mistä Viron posti sai minun puhelinnumeroni? En aikonut soittaa Venäjältä Viroon – kun minulla ei pitäisi olla mitään tekemistä koko asian kanssa.

Firma kutsuu itseään SmartPOSTiksi (ÄlyPosti). Minusta kyse on lähinnä Vähä-älyPostista.

Lopulta varmaan käy niin, että paketti palaa Sleyhyn.

Viro kehuu loistavilla internetpalveluillaan. Niitä pitäisi myös osata käyttää.

Minun on vaikea perustella itselleni, miksi tuollaisesta palvelusta pitäisi maksaa mitään.

---

## Kuukausilahjoittaminen

Sleyn talous on parantunut vuonna 2019, mutta vielä on pitkä matka siihen, että tuotot ovat menoja suuremmat.

Ikävä kyllä parina viime vuonna Venäjän-lähetysten talous on huonontunut aika lailla. Lieneekö takana Krimin valtaus ja Itä-Ukrainan sota.

Olisin ollut valmis luopumaan lomarahosta, mutta kun sanottiin, että silloin pitää myös pitää ylimääräinen loma, totesin, ettei se minulta onnistu, kun en ehdi pitämään kaikkia lomiamuutenkaan.

Päätin osallistua säästötalkoisiin siten, että jätän kuukausittain noin sadalla eurolla laskuttamatta erilaisia työn kuluja. Päivärahoja en ole laskuttanut kahteenkymmeneen vuoteen – minulle on sama, olenko Tuutarissa, Narvassa vai Helsingissä – eivät menot siitä kasva, missä olen. Narvan rajan aikavaraukset olen myös jättänyt laskuttamatta ja suomalaisen kännykän laskut. Olen liian laiska etsimään kaikki kuitit jne.

Ihminen on siitä erikoinen, että on helpompi luopua rahasta, jota ei ”tavallaan vielä ole”: kun en tee laskua, raha ei tule tilille eikä minun tarvitse luopua siitä.

Moni hyväntekeväisyysjärjestö suosittelee kuukausilahjoittamista. Sen voi tehdä itse internet-pankissa tai sopia oman pankin kanssa. Minulla kuukausittain tililtä menee asunnon vastike.

Vanha viisaus sanoo, että pienistä puroista kasvaa iso virta. Ei kuukausittaisen summan tarvitse olla suuri.

---

## Huumori on välttämätöntä

Kesken erään jumalanpalveluksen hiiri juoksi Tuutarin kirkon keskikäytävällä.

Eräs seurakuntalainen sanoi: ”Tuli uusi kuulija!”

Ikävä kyllä joka syksy Tuutarin kirkkoa vaivaa hiiriongelma: säiden kylmetessä hiiret – ja joskus rotatkin – pyrkivät sisään, lämpimään.

Tänä syksynä joku hiiri kuoli saunan eristeiden sisään. Kanttorimme Nikolai ei käynyt kahteen viikkoon saunassa, kun ei sietänyt hajua. Lohdutin häntä, että aikanaan hiiri kuivuu ja haju katoaa.

Nikolai haluaisi ostaa hiirenmyrkyä, joka on kuin karpäspaperi: hiiri liimautuu siihen kiinni. Minusta se on eläinräökkäystä.

Ostin Suomesta uudenmallista hiirenmyrkyä. Lisäksi minulla on hiirenloukku vessassa – tosin siihen on mennyt vain yksi hiiri reilun kymmenen vuoden aikana.

---

## Suomalaisia erikoisuuksia

Olin pyhäinpäivää edeltävänä sunnuntaina menossa saarnaamaan Hyvinkään Luther-talon jumalanpalvelukseen.



Radiossa kerrottiin, että edellisenä päivänä tullutta Roman Schatzin ”Maamme kirja” –ohjelmaa ei uusita seuraavana lauantaina – joka siis oli pyhäinpäivä – vaan sen sijalla tulee ohjelma avaruusromusta.

Schatzin ohjelman teema oli ”Suomalainen kuolema” – mikä olisi sopinut paremmin pyhäinpäivän iltaan.

Kummallista ohjelmapolitiikkaa!

---

## Joululahja Inkeriin

Sley antaa joulun alla joulupakettirahaa useisiin seurakuntiin, mm. Viipuri, Toksova, Puškin.

Rahat tulevat koko vuoden käynnissä olleesta diakoniakeräyksestä. Jos haluat antaa joululahjan Inkerin seurakunnille, se onnistuu seuraavilla tiedoilla:

Saava: Suomen luterilainen evankeliumiyhdistys  
IBAN FI13 8000 1500 7791 95  
viite 10078 89200 30010 04517

---

## Tavaraa kaivataan

Sley ei tee ensi vuoden seinäkalenteria, joten mielelläni ottaisin kauppojen, pankkien jne. kalentereita jaettavaksi inkeriläisvanhuksille kotikäyntien yhteydessä.

Voi toimittaa Sleyen toimistolle (kunhan posti taas kulkee):

Sley  
Pasi Hujanen  
PL 184  
00181 Helsinki

---

## Pieni opetuksen sana

Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni  
se on valo minun matkallani. (Ps 119:105)

Menin lokakuun lopulla – saatuani uuden viisumin – Viron kautta Venäjälle.

Tallinnan ja Narvan välillä sää vaihteli moneen kertaan: välillä satoi vettä, välillä lunta, välillä ei mitään.

Pari kertaa tie oli peilikirkkaassa jäässä. Minulla oli alla kesärenkaat, joista varsinkin takarenkaat olivat loppuunkuluneet. Piti ajaa ”takapuolituntumalla” ja pudottaa paikka paikoin nopeutta reippaasti. Onneksi viimeiset viitisenkymmentä kilometriä oli suolattu.

Moneen kertaan rukoilin, että Jumala pitäisi minut tiellä. Narvassa totesin, että tuohan on hyvä rukous muulloinkin. Ja psalmin sanaan liittyen voi sanoa myös: ”Pidä minut Sanassasi!”

Olen viime aikoina tullut epäluuloiseksi sääennustuksia kohtaan. Pari päivää ennen Tallinnan-Narvan-matkaa menin kolmostietä pohjoiseen Nurmijärven kohdalla ja radiosta tuli sääennustus: voi tulla

heikkoa lumisadetta. Todellisuudessa lunta tuli taivaan täydeltä. Onneksi se pian loppui – ennen kuin alkoi kasautua tielle, lämmin asfaltti sulatti ensimmäisen lumen.

### Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkolle valitulle uudelle piispalle viisautta johtaa kirkkoa
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantumista. Tänä vuonna tappio on pienentynyt, mutta tehdyt päätökset eivät vielä korjaa koko tilannetta. Parasta olisi saada lisää tuloja.
- Vanhainkotien talouden järjestymistä
- Adventin ja joulunajan jumalanpalvelukset: että saisi kirkastua se, että meille on syntynyt Vapahtaja
- Kiitosaihe: uusi viisumi

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai [pasi.hujanen@sley.fi](mailto:pasi.hujanen@sley.fi)

#### Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumeroillasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Slestä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai [anna.poukka@sley.fi](mailto:anna.poukka@sley.fi)
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumeroilla 10078 89200 30001 01518

**Internetissä: [www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen](http://www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen)**

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2019:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

**Keräyslupa 2017-2021:** Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.